

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.784/2015/4.

A tanács tagjai: . Kollár Márta a tanács elnöke
. Puskás Péter előadó bíró
. Kocsis Ottília bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Bujtás István ügyvéd

Az alperesek: I. rendű
II. rendű
III. rendű

Az I., II. rendű alperes képviselője: Dr. Varga Ügyvédi Iroda
dr. Varga Balázs ügyvéd

A per tárgya: tulajdonjog megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Törvényszék
10.Pf.20.653/2014/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Járásbíróság
P.20.065/2013/73.

Rendelkező rész

- A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.
- Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.-II. rendű alperesek részére egyetemlegesen 25.000 (huszonötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A II. rendű alperes helyben lakó őstermelőként 2012. december 15-én 1.000.000 forint megfizetésével a „vételi ajánlat termőföld vásárlására” megnevezésű okiratban vételi ajánlatot adott az I. rendű alperesnek a S. 025/2 helyrajzi szám alatti ingatlan megvásárlására. Az ugyanezen a napon kelt „vételi ajánlat termőföld vásárlására ajánlat kiegészítése megállapodással” megnevezésű ajánlat szerint a vevő az 1.000.000 forint kifizetésén túl további feltételeket is vállalt - halastó létesítését és azt, hogy azon az I. rendű alperes részére 3 éven át évente 3 alkalommal ingyenesen horgászverseny rendezését engedélyezi - amely nélkül a vételár 6.000.000 forint. A kifüggesztett vételi ajánlatra a helyben lakó családi gazdálkodó felperes - határidőn belül - elfogadó nyilatkozatot tett, amely szerint az azon szereplő 1.000.000 forint vételárat elfogadja. Az ajánlatra azonos tartalommal a perben nem álló B. J. is elfogadó nyilatkozatot tett. A szerződést az I. rendű alperes a II. rendű alperessel kötötte meg.

A kereseti kérelem és az alperesek védekezése

[2] A felperes keresetében kérte az adásvételi szerződés vele szembeni hatálytalanságának és annak a megállapítását, hogy a szerződés 1.000.000 forint vételár megfizetésével közte és az I. rendű alperes között jött létre. Kérte továbbá a tulajdonjoga bejegyzését az ingatlan-nyilvántartásba. Előadta, hogy kifüggesztésre csak az általa elfogadott - kizárólag az 1.000.000 forint vételárat tartalmazó - vételi ajánlat került, egyéb feltétel nem volt meghatározva. A keresetet utóbb kiterjesztve kérte annak a megállapítását is, hogy ha volt olyan feltétel, amely a vételi ajánlat kiegészítésében szerepelt, akkor az lehetetlen szolgáltatásra irányult és így érvénytelen.

[3] Az I-II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Előadták, hogy az ajánlat és annak a kiegészítése képezte a megállapodásukat és az ajánlat mindkét oldalát megküldték a polgármesteri hivatal részére kifüggesztésre. A felperes a vételi ajánlatot teljes terjedelmében nem fogadta el, ezért a szerződés közte és az eladó között nem jött létre. Hivatkoztak ezen túlmenően arra is, hogy egyébként a II. rendű alperes elővásárlási joga megelőzte a felperesét. A III. rendű alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy a perbeli ingatlanra vonatkozóan az I. és II. rendű alperes által kötött

adásvételi szerződés a felperessel szemben hatálytalan és az a felperes és az I. rendű alperes között jött létre olyan tartalommal, hogy a felperes 1.000.000 forint vételár ellenében megszerezte az ingatlan tulajdonjogát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a II. rendű alperes 1.000.000 forint vételár megfizetésével tett vételi ajánlatot a perbeli ingatlan megvásárlására. Az alperesek által a polgármesteri hivatalhoz kifüggesztésre megküldött és kifüggesztett ajánlat ezt meghaladóan egyéb feltételt nem tartalmazott, a jegyző által megküldött teljes iratanyagban a további feltételeket tartalmazó okirat nem volt fellelhető. Ny. J. tanú, a polgármesteri hivatal dolgozója, aki eljárta a kifüggesztés levételekor előadta, hogy nem emlékszik kétoldalas ajánlatra és nyilatkozott arról is, hogy a teljes rendelkezésre álló iratanyagot megküldték a bíróságra és abban az ajánlat második oldala nem szerepelt. A kormányzati portálra is csak az 1.000.000 forintot tartalmazó ajánlatot töltötte fel a hivatal és ez került megküldésre a Nemzeti Földalap (NFA) részére is. G. T. és B. J. tanúk mindezt tanúvallomásukban megerősítették, míg az I-II. rendű alperesek előadását alátámasztó K. J. és Cs. J. tanúk előadása nem volt elegendő ezek megkérdőjelezésére. A. G. a volt aljegyző alátámasztotta ugyan az I-II. rendű alperesek nyilatkozatát, de előadása ellentétben állt a polgármesteri hivatal által megküldött iratanyaggal és Ny. J. tanúvallomásával. Az A. G. által előadottak a bizonytalanságukra is tekintettel nem volt alkalmasak annak a bizonyítására, hogy az ajánlat kiegészítését az I-II. rendű alperesek megküldték volna a polgármesteri hivatalnak és az kifüggesztésre is került volna annak hirdetőtáblájára.

Az I. rendű alperest képviselő K. J. tanúvallomása szerint az ingatlan tulajdonjogát 1.000.000 forintért akarták átruházni, így feltűnő értékaránytalanság sem állhatott fenn, a II. rendű alperes nem jelölte meg a hirdetményben, hogy helyben lakó őstermelő és szomszéd is, holott ezt az elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának részletes szabályairól szóló 16/2002. (II.18.) Korm.rendelet (továbbiakban: Kormányrendelet) 1. § (2) bekezdése alapján az ajánlaton fel kellett volna tüntetnie. E tekintetben a nyilatkozási elv érvényesül, ezért az ezzel kapcsolatos utóbbi hivatkozások nem vehetőek figyelembe. A felperes helyben lakó családi gazdálkodóként a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (továbbiakban: Tft.) 10. § (1) bekezdés d) pontja, és (2) bekezdés a) pontja alapján fennálló elővásárlási joga megelőzi a II. rendű alperest a Tft. 10. § (1) bekezdés d) pontja és (2) bekezdés b) pontja alapján megillető elővásárlási jogot, az I-II. rendű alperesek közötti adásvételi szerződés tehát hatálytalan és a szerződés a Kormányrendelet 4. §-a alapján a felperes és az I. rendű alperes között jött létre. A bíróságnak a tulajdonjog átszállása kérdésében nem kellett rendelkeznie, így ezt meghaladóan

az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

- [5] Az I-II. rendű alperesek fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet egészében elutasította.

A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a II. rendű alperes által tett és az I. rendű alperes által elfogadott vételi ajánlat a „vételi ajánlat termőföld vásárlására” megnevezésű okiraton kívül a „vételi ajánlat termőföld vásárlásra ajánlat kiegészítése megállapodással” megnevezésű okiratban rögzített együttes tartalmat jelentette. Függetlenül attól, hogy az erre vonatkozó megállapodás az I-II. rendű alperesek között mikor és milyen körülmények között jött létre, az eladónak ezt az ajánlatot kellett az elővásárlásra jogosultakkal közölnie. A kiegészítő ajánlaton szerepelt az I-II. rendű alperesek aláírása és a polgármesteri hivatal érkeztető bélyegzője és közömbös ebből a szempontból az, hogy az NFA-nak milyen tartalmú ajánlatot küldtek, mert abból még nem lehetett olyan következtetést levonni, hogy a polgármesteri hivatal csak a kiegészítés nélküli ajánlatot közölte hirdetményi úton. Azt, hogy az ajánlatot és a kiegészítő megállapodást is megküldték a polgármesteri hivatal részére alátámasztotta A. G. aljegyző a tanúvallomásával és a kifüggesztés és levétel időpontja is feltüntetésre került mindkét okiraton. A tanú kifejezetten emlékezett is a feltételek meglehetősen bonyolultságára, míg B. J. tanú, aki szintén elfogadó nyilatkozatot tett az ajánlatra, elismerte, hogy tudott a halastó létesítésének szándékáról és az erre irányuló kötelezettségvállalásról. A rendelkezésre álló bizonyítékok tehát nem voltak alkalmasak annak kétséget kizáró módon történő bizonyítására, hogy a teljes terjedelmű vételi ajánlat közlésére tett intézkedések ellenére ténylegesen csak a vételi ajánlat egy része került kifüggesztésre.

A felperes a nyilatkozatában kifejezetten csak az 1.000.000 forint vételár megfizetésére vonatkozó ajánlatot fogadta el, azaz nem történt meg a részéről az eladó által kapott ajánlat teljes terjedelmű elfogadása. Az adásvételi szerződés ennek megfelelően közte és az eladó között a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Ptk.) 373. § (2) bekezdése alapján nem jött létre.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte, hogy a Kúria annak hatályon kívül helyezésével az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Másodlagosan indítványozta, hogy a Kúria a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a másodfokú bíróságot, vagy az

elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.

A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok ellenére iratellenesen és okszerűtlenül állapította meg a tényállást, így a jogerős ítélet megalapozatlan.

Az I-II. rendű alperesek között csak az 1.000.000 forint vételár megfizetésére vonatkozó megállapodás jött létre és csak az erről szóló okirat került kifüggesztésre a hirdetményben. Ezt kapta meg az NFA is és ezt töltötték fel a kormányzati portálra. Mindezt megerősítette a tanúvallomásával Ny. J. is, aki a hirdetmény levételét intézte. A második, a kiegészítő megállapodásról szóló okiratot a felperes elfogadó nyilatkozata után az alperesek kreálták, az ennek megfelelően nem került közlésre az elővásárlásra jogosultakkal és csak azt a célt szolgálta, hogy megakadályozzák vele a felperes jogainak érvényesítését. A szerződésekből is megállapítható, hogy az ellentmondásos feltételeket tartalmaz és az I-II. rendű alperesek megállapodásának tartalmára K. J. és Cs. J. tanúk is ellentmondásosan nyilatkoztak, egyező előadásuk csak az 1.000.000 forint vételár tekintetében volt. A. G. valóban az alperesek előadását támasztotta alá, de neki nem volt szerepe a kifüggesztésben, feladata csak az okiratok aláírására korlátozódott, míg a hivatal által megküldött okiratok nem egyeztek az alperesek által csatoltakkal. A jogerős ítéletben foglaltakkal szemben ezért az állapítható meg megalapozottan, hogy a felperes a közölt ajánlatot a teljes terjedelmében elfogadta és így a szerződés közte és az eladó között jött létre, annak megfelelő tartalommal, azaz az adásvételre 1.000.000 forint vételár fejében került sor.

Előadta továbbá a felperes, hogy a perben kérte még annak a megállapítását is, hogy a szerződés kiegészítése lehetetlen szolgáltatásra irányult. Ennek megfelelően abban az esetben, hogy ha az kerülne megállapításra, hogy a vételi ajánlat a kiegészítést is tartalmazta, vizsgálni kell, hogy a szerződés lehetetlen szolgáltatásra irányul-e ebben a részében és miután ez megállapítható és a szerződés e tekintetben érvénytelen, ez esetben is csak az eredeti vételi ajánlat tartalma lehet az irányadó.

[7] Az I-II. rendű alperesek felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására és a felperes perköltségben történő marasztalására irányult. A III. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [9] A jogerős ítélet az ügy elbírálásához szükséges mértékben feltárt és helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le, azokkal a Kúria is egyetértett, jogszabálysértés nem történt.
- [10] A másodfokú bíróság ítéletében helyesen állapította meg, hogy az iratokhoz csatolásra került a vételi ajánlatot kiegészítő megállapodás olyan példánya, amelyen szerepelt a polgármesteri hivatal érkeztető bélyegzője és a jegyző helyett eljáró A. G. aljegyző aláírása. A. G. mindezeket tanúvallomásával megerősítette, kifejezetten vissza is tudott emlékezni az ajánlat bonyolult tartalmára és sajátjának ismerte el az okiraton található aláírást. Ezzel szemben Ny. J. az ügyben már csak a hirdetmény levételét követően járt el, így vallomása önmagában nem volt alkalmas az A. G. által előadottak megkérdőjelezésére. G. T. a felperes házastársa, így elfogulatlan tanúnak nem tekinthető, de ő és B. J. összességében csak arra tudtak nyilatkozni, hogy a polgármesteri hivatal hirdetőtábláján csak egy egyoldalas ajánlatot láttak. Ebből, valamint abból, hogy az NFA részére más úton megküldött ajánlat milyen tartalmú volt, nem lehetett megalapozott következtetéseket levonni arra nézve, hogy mi volt az I-II. rendű alperesek által a jegyzőnek megküldött és kifüggeszteni kért ajánlat tartalma. Nem tekinthető mindezek alapján iratellenesnek a másodfokú bíróság azon megállapítása, amely szerint az I-II. rendű alperesek által a jegyzőnek megküldött és kifüggeszteni kért ajánlat két oldalas volt, azaz a kiegészítést is tartalmazta és az kifüggesztésre is került a hirdetőtáblára.
- [11] A per eldöntése szempontjából azonban másodlagos jelentőségű volt az, hogy a hivatal mit függesztett ki a hirdetőtáblára. A perdöntő tény ugyanis az, hogy mi volt a II. rendű alperes által adott ajánlat valós tartalma és mi volt az, amelyet az alperesek megküldtek a jegyző részére kifüggesztés céljából. Nem kizárt a per adatai alapján ugyanis az, hogy a hivatal az ajánlatot nem a teljes terjedelmében tette ki a hirdetőtáblára illetőleg a kormányportálra, de az is lehetséges, hogy a hirdetőtábláról utóbb a kiegészítést eltávolították.
- [12] Mindezekre tekintettel elsődlegesen azt kellett vizsgálni, hogy az I-II. rendű alperesek ténylegesen miben állapodtak meg és a Kormányrendelet 1. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségük teljesítésekor mit küldtek meg kifüggesztésre a jegyző részére. Azt, hogy a megállapodásuk tényleges tartalma a kiegészítő ajánlatban foglaltakat is tartalmazta, K. J. alátámasztotta a tanúvallomásában. A tanú előadta, hogy a kiegészítésben foglalt

kötelezettségvállalás is az ajánlat része volt és két okiratot írt alá egyszerre. B. J. is tudott a tanúvallomása szerint arról, hogy a halastóval kapcsolatos megállapodás a II. rendű alperes ajánlatának a részét képezte. Ezt a tényt igazolta továbbá az körülmény is, hogy a felek ezt a megállapodásukat már 2012. december 15-én egy megkötött és aláírt adásvételi szerződésbe foglalták. Ezt a szerződést, amelynek a másik oldalán az ajánlat kiegészítése is szerepelt, megküldték a földhivatal részére. Az okirat megtalálható a földhivatal által az elsőfokú bírósághoz megküldött iratanyagban és azon is rajta van a 2012. december 15-i hivatali érkeztető bélyegző. Mindezek megcáfolják a felperesnek azt a hivatkozását, amely szerint a kiegészítő megállapodás nem képezte az I-II. rendű alperesek alapmegállapodásának a részét és azt csak utólagosan, az elővásárlási joga kijátszása miatt készítették.

[13] A felülvizsgálati eljárásban általában nincs helye a felülmérlegelésnek, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, értékelésének. Erre csak a tényállás feltáratlan volt, vagy a mérlegelés körébe vont bizonyítékok logikátlan, iratellenes vagy okszerűtlen értékelése adhatna alapot. A kifejtettek értelmében azonban a másodfokú bíróság ítélete nem volt megalapozatlan, nem kerültek megsértésre a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltak, így nem volt ok a mérlegeléssel megállapított tényállás felülmérlegelésére.

[14] A régi Ptk. 373. § (2) bekezdése szerint az elővásárlásra jogosultnak teljes terjedelmében el kell fogadnia az eladó által kapott vételi ajánlatot ahhoz, hogy a szerződés közte és az eladó közt jöjjön létre. Az ajánlat a szerződni kívánó felek közti tényleges és valós ajánlatot jelenti. Amennyiben az ajánlat tévesen, vagy nem teljes terjedelmében kerül közlésre az elővásárlásra jogosultakkal, akkor ez csak akkor eshet az ajánlattevő és ajánlatot elfogadó fél terhére, ha a hibára az ő tevékenységük folytán, az ő érdekkörükben felmerült okból került sor, azaz akkor, ha nem, vagy csak részben tettek eleget a Kormányrendelet 1. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségüknek. Amennyiben viszont a polgármesteri hivatal munkatársa esetlegesen csak részben teszi közzé az ajánlatot, vagy az nem látható, esetleg valakik azt utóbb részben eltávolítják a hirdetőtábláról, az még nem eredményezheti azt, hogy ez esetben az elővásárlásra jogosult az így közzétett vételi ajánlat alapján gyakorolhatná az elővásárlás jogát és ne kellene elfogadó nyilatkozatot tenni az ajánlat teljes tartalmára.

[15] Olyan esetben, amikor a valós ajánlat és a közzétett ajánlat között eltérés mutatkozik - és erre nem az ajánlattevő és az azt elfogadó tulajdonos érdekkörében felmerült okból, hibájából, nekik felróhatóan került sor - akkor az elővásárlási jog gyakorlásának szabályai összességében annyiban módosulnak, hogy az ajánlatot

teljes terjedelmében akkor kell közölni tekinteni az elővásárlásra jogosulttal, amikor arról az ténylegesen tudomást szerzett, azaz megtudta, hogy az ajánlat kifüggesztésére valamely okból csak részlegesen került sor. A perbeli esetben a per során a felperes már megismerte az ajánlat teljes tartalmát, az pedig nem került bizonyításra, hogy ne az lett volna az I. rendű alperes által adott tényleges ajánlat. Nem került bizonyításra az sem, hogy elmaradt volna a teljes ajánlat kifüggesztése, de ha ez így lett volna akkor sem volt igazolt, hogy ez az I-II. rendű alpereseknek felróható okból maradt el. A teljes terjedelmű ajánlatra azonban a felperes a jogerős ítéletben leírtaknak megfelelően nem tett elfogadó nyilatkozatot, így a szerződés közte és az I. rendű alperes között nem jött létre.

[16] A felperes további kereseti kérelmeit az elsőfokú bíróság elutasította. A felperes az ítélettel szemben fellebbezést nem terjesztett elő, csatlakozó fellebbezésében pedig csak a perköltséget megállapító rendelkezéseket vitatta, így az elsőfokú bíróság határozata e tekintetben jogerőre emelkedett, azzal szemben pedig a Pp. 271. § (1) bekezdés a) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak. Az elsőfokú bíróságnak a további keresetet elutasító rendelkezése a rendelkező rész szerint egyértelmű volt ugyan, de az indokolása alapján nem, ugyanakkor feltételes kereset előterjesztésére a Pp. rendelkezései értelmében nincs lehetőség. Mindezek alapján nem követett el tehát eljárási szabálysértést a másodfokú bíróság akkor, amikor - fellebbezés hiányában - a keresetet elutasító döntés mellett nem vizsgálta a felperes lehetetlen szolgáltatás miatti érvénytelenség megállapítására irányuló keresetét.

[17] Nem képezte már az eljárás tárgyát és az elutasító döntés folytán ennek már nincs is jelentősége, de a Kúria utal arra, hogy aggályos az ügyben az a kérdés is, hogy a felperest megillető elővásárlási jog megelőzi-e egyáltalán a II. rendű alperesét. Azt ugyanis, hogy kit és milyen alapon illet meg az elővásárlási jog egy ingatlanra, nem a hirdetményben leírtak, hanem a jogszabályok és a tények alapján valóban fennálló elővásárlási joga alapján kell megítélni. Téves ezért az elsőfokú bíróság e körben kifejtett álláspontja, mert ebben a tekintetben nem a nyilatkozási elv érvényesül, ugyanis attól függetlenül, hogy a II. rendű alperes mit tüntetett fel a hirdetményen, még fennállhat más jogi alapon is az elővásárlási joga, vagy az is lehetséges, hogy az általa feltüntetett jogosultság sem illeti meg ténylegesen. (Pfv.VI.21.608/2014/7.)

[18] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogszabályoknak megfelelő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria döntésének elvi tartalma és az ahhoz kapcsolódóan alkalmazott jogszabályok

[19] Az elővásárlási jog gyakorlása tekintetében elsődlegesen az eladó által elfogadott vételi ajánlat tényleges tartalmát kell vizsgálni, valamint azt, hogy a szerződni kívánó felek milyen tartalmú elfogadott vételi ajánlatot küldtek meg kifüggesztésre, azaz eleget tettek e a Kormányrendelet 1. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségüknek. Csak annyiban eshet a szerződni kívánó felek terhére az, ha érdekkörükön kívül eső okból az elfogadott ajánlat csak részben kerül kifüggesztésre, hogy ez esetben az elővásárlásra jogosult csak később szerzett tudomást az elfogadott vételi ajánlatról.

[20] Alkalmazott jogszabályok: A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 10. §, Az elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának részletes szabályairól szóló 16/2002. (II.18.) Korm.rendelet 1. § (2) bekezdés, A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 373. § (2) bekezdés.

Záró rész

[21] A felek az ügyben tárgyalás tartását nem kérték és azt a Kúria sem tartotta szükségesnek, ezért a határozatát a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

[22] A Pp. 270. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest az I-II. rendű alperesek javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel arányosan megállapított és a 4/A. § (1) bekezdése szerint Áfá-val növelt összegű ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2016. április 19.

. Kollár Márta s.k. a tanács elnöke, dr. Puskás Péter s.k. előadó bíró, dr. Kocsis Ottilia s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző